

prima instanță: V. Negurița
(Judecătoria Călărași)
instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-2713/16

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul : Iulia Sîrcu

Judecătorii: Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Vîhristiuc
Valentina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vîhristiuc
Valentina împotriva Tamarei Cozma cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor
de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Vîhristiuc Valentina și menținută hotărîrea Judecătoriei
Călărași din 23 decembrie 2015,

c o n s t a ț ă:

La data de 07 octombrie 2015 Vîhristiuc Valentina a depus cerere de chemare
în judecată către Cozma Tamara, solicitînd încasarea datoriei în mărime de 7 737 lei
și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că deține patentă de întreprinzător
și în baza ei comercializează produse alimentare în piața din or. Călărași. Pîrîta
Cozma Tamara în perioada anilor 2013- 2014 a procurat de la ea produse alimentare
în sumă de 9137 lei. Din motiv că nu dispunea de bani, dînsa a solicitat să-i
elibereze produsele pe împrumut, obligîndu-se să le achite cît mai curînd. Cu
rugămintea de a elibera produsele pe împrumut la ea se adresează mai multe
persoane din care motiv, pentru a le duce evidența duce un registru în care ei se
semnează. În acest registru s-a semnat și pîrîta, iar întrucît ultima nu-și onora
obligațiunile, în luna mai 2015 i-a expediat o somație prin care i-a solicitat să îi
întoarcă datoria integrală în termen de maxim 7 zile. După primirea somației pîrîta
Cozma Tamara i-a achitat suma de 1400 lei, iar restul sumei de 7737 lei refuză să o
restituie, fapt ce a determinat-o să se adreseze în instanța de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Călărași din 23 decembrie 2015 acțiunea a fost
admisă în parte. S-a încasat de la Cozma Tamara în beneficiul Valentinei Vîhristiuc
datoria în sumă de 3 600 lei, cheltuieli pentru achitarea a taxei de stat în mărime de

150 lei și cheltuieli pentru asistența juridică 300 lei, în total suma 4050 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 21 ianuarie 2016 Vîhristiuc Valentina a declarat apel, solicitînd casarea în parte a hotărîrii primei instanțe, în partea respingerii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016 a fost respins apelul declarat de Vîhristiuc Valentina și menținută hotărîrea prime instanțe.

Instanța de apel la emiterea deciziei a constatat că întrucît Cozma Tamara a recunoscut parțial datoria de 3600 lei, astfel prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia că cererea Valentinei Vîhristiuc urmează a fi admisă parțial, cu încasarea de la Cozma Tamara a datoriei în limita acesteia, or, prin prisma art. 131 alin. (4) din CPC, existența unui contract de vânzare - cumpărare între părți a produselor alimentare se consideră a fi dovedită în prezentul proces.

Cea ce ține de restul pretenției, instanța de apel considerat întemeiată respingerea ei de către prima instanță, or, reclamanta nu a prezentat careva înscrisuri ce ar dovedi existența datoriei a pîrtei Cozma Tamara în suma invocată de 7737 lei.

Instanța de apel a menționat că reclamanta-apelantă a anexat la materialele cererii copia unei file dintr-o agendă, conform căreia susține că Cozma Tamara ar fi semnat sub o anumită sumă, însă aceasta conține înscrisuri neclare cu mai multe sume, confuze și cu multe rectificări, din care este imposibil de distins existența semnăturii Tamarei Cozma, ceea ce lasă loc unor dubii și interpretări serioase, făcînd imposibilă stabilirea veridicității pretențiilor invocate și existența unei obligații a pîrtei-intimate, motiv din care instanța de fond întemeiat a respins proba respectivă ca irelevantă.

Prin recursul depus la 12 septembrie 2016 Vîhristiuc Valentina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea lui, casarea hotărîrilor judecătorești în partea respingerii acțiunii cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea integral.

În motivarea recursului recurenta a invocat că în calitate de probă a prezentat fila din registru cu semnătura intimatei. Intimata în ședința de judecată nu a pus la îndoială că semnătura nu i-ar aparține și nu a solicitat efectuarea unei expertize grafologice. Totodată, intimata nu neagă faptul procurării alimentelor pe datorie și nu neagă semnătura din registru.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurente copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 12 septembrie 2016 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vîhristiuc Valentina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vîhristiuc Valentina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vîhristiuc Valentina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru